SABRINA D. HARRIS

MARIE TEREZIE: POŽEHNANÁ CÍSAŘOVNA

MARIA THERESA: THE BLESSED EMPRESS

Text namluvený rodilou mluvčí
Nahrávka MP3 zdarma na www.albatrosmedia.cz

DVOJJAZYČNÁ KNIHA PRO MÍRNĚ POKROČILÉ

★★

edika

Marie Terezie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

Sabrina D. Harris
Marie Terezie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Slovo autorky

Marie Terezie byla fascinující a inspirativní žena. Ať už mnoho historiků a současných odborníků kritizuje některá její rozhodnutí, každý z nich musí uznat, že se se svou rolí vládkyně popasovala, jak nejlépe uměla. Otec ji na vládnutí nepřipravil. Stále doufal v zázrak v podobě syna, a i když už bylo jasné, že Marie na trůn skutečně nastoupí, příliš se jí nevěnoval. Měl totiž za to, že její vláda nebude mít dlouhého trvání. I přesto, že v počátcích mnoho podpory neměla, dokázala svou vírou a houževnatostí přesvědčit ty, kteří tvrdili, že žena na trůn nepatří.

Kniha není učebnicí dějepisu ani výčet jejích politických rozhodnutí a aktivit, je to příběh a náhled na život ženy, jejíž některá nařízení a pravidla využíváme ještě teď. Zažila životní lásku, smrt dětí, rozkvět země, dopady špatných rozhodnutí, krize, problémy a vítězství. Do všeho, co dělala, dávala velkou dávku životní energie, která ji vedla neustále kupředu. A tím se nijak nelišila od současných žen.

Marii Terezii jsem psala v karlínském Starbucksu, jak jinak ☺, kde se o mě starali jako o vlastní. (Niko Oříšku, Patriku, Jakube, Dane, Martinko, Emanueli – má zlatá Emčo ☺, a Miško, moc vám, zlatíčka, děkuju.)

Velké poděkování patří i mé nakladatelce Yulince Mamonové, která má velkou trpělivost a neustále usměv na tváři. No a to je přesně to, co já potřebuji ☺ Yulinko, tohle je naše pátá..., tak ještě dalších 100 ☺! Díky za vše, jsi skvělá!

Mňamky, vím, že už jsem ti děkovala mnohokrát, ale nepřestanu, protože to, žes mne přivedla ke knihám, vnímám jako obrovský dar... Takže děkuju moc.

Stejně jako Marie Terezie měla svého Františka Josefa, který ji podporoval, miloval a dodával sílu, tak i mně se poštěstilo mít skvělého muže po svém boku. Děkuju za vše, jsi prostě nejlepší!

Chtěla bych poděkovat společnosti **UNIQA pojišťovna, a.s.**, za jejich velkou podporu při psaní této knihy. Vždy mne potěší, když vidím, že finanční instituce klade důraz na vzdělávání. UNIQA si je vědoma toho, že znalost cizího jazyka stírá hranice a otevírá svět a lidem zajišťuje nejen lepší pracovní místa a zajímavé pracovní příležitosti, ale také více spokojenosti v životě. Díky moc, jste skvělí...

Marie Terezie: Požehnaná císařovna

Maria Theresa: The Blessed Empress

01

1
I am Francis

The music was so loud, that she could practice her dance steps even in her room. Her governess gave her a very serious look but did not say a word. Maria Theresa stepped closer to a huge mirror in a golden frame and carefully examined her reflection. She was only six years old, but she knew then that she was destined for great things. Her parents were very generous, but she never felt as much love from them as apparently her older brother had, but he had unfortunately died.

It was said that on that dark day something else died as well. The light in her mother's eyes. Since then she never smiled the way she had done before her brother's death; she never looked happy. Sometimes when her mother came to her bedroom to say good night to her, which was a very special occasion for little Maria Theresa, she looked sad, tired and hopeless.

Her father found a substitute for her dead brother. His name was Francis Stephen and he was fifteen. She was so jealous. Why couldn't she be the loved one? Well tonight she would meet this boy and she would show him! Nobody would rob her of her father's love.

She smoothed her skirts, smiled at herself and nodded at her governess. She was ready to shine.

When the door of the big ballroom opened in front of her, Maria Theresa slowly entered and looked around. The room looked like it was made out of gold. Thousands of candles, the jewellery on noble women and the fabrics of their amazing dresses... everything sparkled. She noticed that people were looking at her, so she immediately held her head up and walked over to her parents.

1
Jmenuji se František

Hudba hrála tak hlasitě, že si mohla snadno zkoušet taneční kroky přímo ve svém pokoji. Vychovatelka na ni sice velmi přísně pohlédla, ale neřekla ani slovo. Marie Terezie přistoupila k obrovskému zrcadlu ve zlatém rámu a pečlivě studovala svůj odraz. I ve svých šesti letech věděla, že je předurčena pro velké věci. Mariiny rodiče byli velmi štědří, ale bohužel se jí od nich moc lásky nedostávalo. Tedy ne tolik, kolik jí prý věnovali jejímu staršímu bratrovi, který bohužel zemřel.

Povídalo se, že toho temného dne zemřelo ještě něco jiného. Záře v matčiných očích. Od toho dne už se nikdy nesmála tak jako před jeho smrtí, ani nepůsobila šťastně. Občas večer, když matka navštívila Marii Terezii, aby jí dala dobrou noc, což bylo pro malou holčičku něco jako svátek, vypadala smutně, ztrhaně a zoufale.

Mariin otec si snadno našel za zemřelého bratra náhradu. Jmenoval se František Štěpán a bylo mu patnáct let. Marie na něj žárlila. Proč by ona nemohla být ta, kterou otec miluje? Dnes tomu chlapci ale ukáže. Nikdo ji nepřipraví o lásku jejího otce!

Uhladila si sukně, usmála se na sebe a pokývala na vychovatelku. Byl čas opravdu zazářit.

Když se před ní dveře do sálu otevřely, Marie Terezie pomalu vešla a rozhlédla se okolo sebe. Místnost vypadala, jako by ji ukuli ze zlata. Tisíce svíček, šperky na krásných šlechtičnách a úžasné šaty, to vše se třpytilo. Marie zaznamenala, že se na ni upřely pohledy hostů, a tak se okamžitě napřímila a namířila si to k rodičům.

Her mother, queen Elizabeth Christine, looked amazing. She was very elegant and very regal when she spoke to people. At that moment, Maria promised herself, that when she became a queen herself, she would be as regal and elegant as her mother.

Její matka královna Alžběta Kristina vypadala překrásně. Když promlouvala k hostům bálu, vypadala u toho velmi elegantně a vznešeně. Marie si slíbila, že až se stane královnou, bude stejně vznešená a elegantní jako matka.

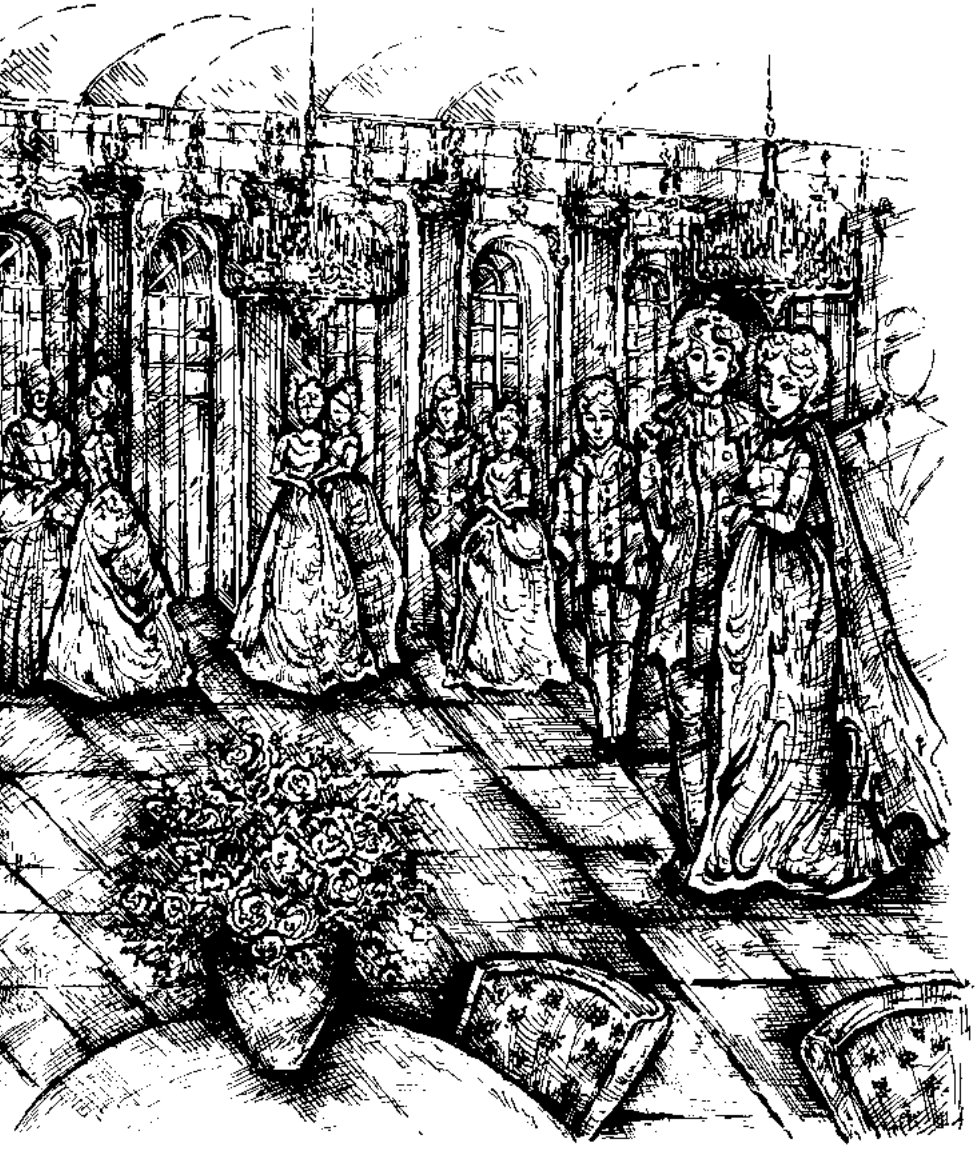

Her father saw Maria as she was walking towards him and for the first time realized that she would inherit everything after he died. No, no. She was too delicate to rule. She needed a strong husband. Then he looked at his wife. There was still time. Maybe the new herbal medicine she got two days ago would help and God would bless them with another son. But until that happened, he had to secure the throne.

'Dear Francis, I believe you haven't had the pleasure of meeting my daughter, princess Maria Theresa,' said her father and pushed them both closer together.

Francis looked at her with the smile of boy who was not interested in little girls. Actually, he was annoyed. He and Maria's father were just talking about the next day's hunt in the woods, and this little princess had interrupted them. But he knew his duty, so he bowed before her. He immediately noticed a change in her, as when she had come over to greet him, she looked like somebody who wanted to fight with him, but now Maria was more like a sad puppy who desperately wanted some love.

Maria Theresa was angry at herself. She was so ready to show him his place but when he bowed before her, she looked at his curly hair, his eyes full of mischief and she was lost. She remembered her manners, so she lightly bowed and welcomed him to court.

Suddenly the music started playing again and the custom was to ask the lady for a dance. But Francis Stephen did not know what to say to Maria, so he turned away from her and ask the nearest lady for a dance instead. She gave him her hand and he led her to the centre of the dancing hall.

Otec pozoroval, jak se k němu malá Marie blíží, a poprvé mu došlo, že to bude právě ona, kdo po něm zdědí jeho tituly a veškerý majetek. Ach ne, vždyť je tak křehká. Bude potřebovat silného muže. Pak pohlédl na svou manželku. Ještě není pozdě. Možná ta nová bylinková tinktura, kterou před dvěma dny dostala, konečně zabere a Bůh jim požehná zdravým synem. Ale než se tak stane, je třeba zajistit trůn pro další generaci.

„Drahý Františku, myslím, že jsi ještě neměl to potěšení. Toto je má dcera, princezna Marie Terezie," řekl její otec a jemně je postrčil k sobě.

František jí věnoval pohled, který naznačoval, že ho malé holky příliš nezajímají. Tvářil se vlastně spíše otráveně. Právě totiž s Mariiným otcem plánovali zítřejší hon a ona jim konverzaci překazila. Znal ale své dvorní povinnosti, a proto se před ní uklonil. Okamžitě si všiml té změny. Když totiž přišla, aby se s ním pozdravila, vypadala jako někdo, kdo se připravuje na boj, teď ale spíše připomínala malé smutné štěně, které touží po lásce.

Marie Terezie se na sebe hněvala. Chtěla mu jasně ukázat, kde je jeho místo, ale když se před ní uklonil a ona uviděla kudrnaté vlasy a pohlédla do jeho rošťáckých očí, byla naprosto ztracena. Honem si ale vzpomněla na své dobré vychování, a tak se jemně poklonila a přivítala ho u dvora.

Znovu začala hrát hudba a jak bylo ustáleným zvykem, muž požádal nejblíže stojící ženu o tanec. František ale nevěděl, co říct, a tak se otočil a oslovil ženu, jež stála kousek od něho. Ta mu podala ruku a společně odešli na taneční parket.

Maria Theresa was hurt and angry. Her father sent her to join the rest of the children sitting at the corner of the room. She spent the whole evening watching him dancing and smiling with women much older than she was. She did not like that. When she was sent to bed by her mother, she looked in the direction of flirting Francis and silently promised him revenge.

Marie zuřila, a navíc se cítila dotčeně. Otec ji poslal k ostatním dětem, pro které byl vyčleněn roh sálu. Odtud celý večer pozorovala, jak František tančí a usmívá se na ženy, které byly o mnoho let starší než on. A to se jí vůbec nelíbilo. Když ji matka poslala spát, před odchodem pohlédla do davu, kde právě František flirtoval, a tiše mu slíbila pomstu.